

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. XXXXXXXXXXXX

Î N C H E I E R E
Ședința publică din data de 3 octombrie 2024

Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
JUDECĂTOR: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
JUDECĂTOR: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

GREFIER: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pe rol se află soluținarea cererii de recurs formulată de recurenta-pârâtă **BRIGADA SPECIALĂ DE INTERVENȚIE XXXXXXXXXXXX A JANDARMERIEI XXXXXXXXXXXX (UNITATEA MILITARĂ** , împotriva Sentinței civile nr. xxxxxxxxxxxx pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. xxxxxxxxxxxx, în contradictoriu cu intimatul-reclamant xxxxxxxxxxxx și intimatul-pârât **INSPECTORATUL XXXXXXXXXXXX AL JANDARMERIEI XXXXXXXXXXXX**, având ca obiect „litigiu privind funcționarii publici”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns recurenta-pârâtă prin consilier juridic xxxxxxxxxxxx în baza delegației depuse la dosarul cauzei în ședință publică (fila 149 vol. III dosar), la dosar intimatul-reclamant prin avocat substituent xxxxxxxxxxxx în baza delegației de substituie depusă în ședință publică (fila 69 dosar) și intimatul-pârât, prin consilier juridic xxxxxxxxxxxx în baza delegației depuse la dosarul cauzei (fila 70 dosar).

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează că procedura de citare este legal îndeplinită, la datele de 01.03.2024, 05.03.2024, respectiv 04.04.2024 intimatul-pârât a transmis prin email, respectiv prin poștă la dosarul cauzei concluzii scrise la care a atașat înscrisuri (filele 73-78 și 82-92 dosar vol. III dosar), la data de 07.05.2024, recurenta-pârâtă a depus la dosarul cauzei note scrise la care a atașat înscrisuri precum și concluzii scrise – sinteză la memoriul de recurs (filele 93-134 și 136-142 vol. III dosar); toate relațiile au fost comunicate pe email intimatului-reclamant conform dovezii de vizualizare a corespondenței atașate la dosarul cauzei (fila 143 vol. III dosar). La data de 02.10.2024, intimatul-reclamant a transmis prin email la dosarul cauzei punct de vedere față de notele scrise depuse de BSIJ (filele 144-148 vol. III dosar).

Curtea reține că nu a fost discutată cererea de repunere pe rol formulată de intimatul-reclamant având în vedere Decizia Î.C.C.J. nr. 24/2022 și acordă cuvântul asupra acestei cereri.

Toate părțile prin reprezentanții lor convenționali având pe rând cuvântul sunt de acord cu repunerea pe rol a cauzei.

Curtea repune cauza pe rol având în vedere că au încetat împrejurările care au determinat suspendarea judecării față de pronunțarea și publicarea în Monitorul Oficial a Deciziei Î.C.C.J. – Completul pentru soluținarea recursului în interesul legii nr. 24/2022.

Totodată, Curtea reține că în dosar au fost depuse înscrisuri, atașate Notelor scrise din 07.05.2024, ulterior cererii de repunere pe rol, înscrisuri care nu sunt certificate pentru conformitate cu originalul și pune în vedere părții să complinească această obligație.

Recurenta-pârâtă prin consilier juridic menționează că a trecut o lungă perioadă de timp, iar acele state de plată sunt tot ceea ce a găsit, nu mai are originalele ci doar copiile pe care le-a găsit în arhiva unității.

Intimatul-pârât prin consilier juridic menționează că la fond au fost depuse de către IGJR, le deține și apreciază că au fost câștigate cauzei în fond.

Curtea reține că nu este soluționată definitiv cauza; totodată pune în vedere părții intimat IGJR să certifice pentru conformitate înscrisurile depuse la fond.

Reținând că recurenta-pârâtă nu are posibilitatea să le certifice, vor rămâne necertificate cele din dosarul de recurs, urmând să fie certificate cele depuse la dosarul de fond de către intimatul-pârât Inspectoratul xxxxxxxxxxxx al Jandarmeriei xxxxxxxxxxxx, conform susținerilor orale ale consilierului juridic al acestuia (filele 154 și urm. vol. II fond).

Curtea dispune efectuarea unei copii de la dosarul cauzei a filelor 79-81 din vol. III dosar atașate din eroare la prezentul și înaintarea la dosarul nr. xxxxxxxxxxxx, cu adresă.

Curtea acordă cuvântul asupra cererii de sesizare a Î.C.C.J. formulate de intimatul-pârât I.G.J.R. cu privire la interpretarea prevederilor din HG nr. 1086/2004.

Intimatul-pârât prin consilier juridic confirmă că a solicitat din nou sesizarea Î.C.C.J. în raport și de înscrisurile care au fost depuse în recurs, de către intimatul-reclamant, anume adeverința, angajamentul și susținerea acestuia cu privire la similitudinea între diurna de risc și risk allowance.

Intimatul-reclamant prin avocat substituient depune la dosarul cauzei un intitulat Punct de vedere față de notele scrise depuse de BSIJ, comunicând și părților adverse un exemplar. Cu privire la cererea de sesizare a Î.C.C.J. în baza art. 519, a făcut referire în pag. 4 a punctului de vedere și susține că prin această acțiune s-a solicitat diurna simplă, iar nu diurna dublată. Într-adevăr există alte dosare în care se solicită diurna dublată și poate în acel context ar fi utilă o astfel de sesizare. Apreciază însă că în cauză nu este utilă o atare sesizare deoarece pentru diurna simplă și ceea ce s-a clarificat prin Decizia Î.C.C.J. nr. 24/2022 nu mai este nevoie de o altă sesizare, fiind rezolvată situația. În dosare apar apări diferite ale părților, dar problema de drept este aceeași cu privire la distincția între drepturi și anume faptul că diurna în valută este un drept esențial diferit de celelalte. În concluzie, o atare solicitare formulată nu este întemeiată, fiind inadmisibilă.

Curtea reține că deși sesizarea a fost formulată înainte de intrarea în vigoare a OUG nr. 62/2024 dar întrucât nu a fost discutată până în prezent, pune în vedere părților să indice dacă apreciază că are relevanță, în ceea ce privește admisibilitatea acestei sesizări, și incidența dispozițiilor OUG nr. 62/2024, având în vedere obiectul cauzei.

Recurentul-pârât prin consilier juridic apreciază că sunt incidente prevederile art. 2 din OUG nr. 62/2024.

Intimații prin reprezentanții lor convenționali având pe rând cuvântul lasă la aprecierea instanței chestiunea.

Curtea acordă cuvântul pe admisibilitatea acestei sesizări și din perspectiva menționată anterior..

Intimatul-pârât prin consilier juridic în calitate de titular al sesizării apreciază că este admisibilă întrucât așa cum a învederat, chestiunea de drept supusă dezlegării vizează aspectele de fond, *respectiv corespondența între diurna legală și diurna care a fost achitată de partenerul extern cu titlu de daily allowance*. Astfel cum se poate observa, atât instanța de fond, cât și apărările formulate de către intimatul-reclamant fac o asociere între diurna de bază, legală și riscul misiunii, respectiv diurna de risc. În acest context apreciază că se face o confuzie cu privire la diurna de risc care a fost reglementată în mod expres de Hotărârea de Guvern nr. 1086/2004 respectiv art. 1 alin. 2 și 3. Deci doar acea diurnă de risc are legătură cu riscul misiunii. Diurna de bază are legătură doar cu detașarea în cadrul misiunii, nefiind asociată cu un risc. Partea mai face trimitere și la art. 1 din HG nr. 46/2020 care definește în mod clar ce reprezintă diurna. Așadar concluzii de admitere.

Recurenta-pârâtă prin consilier juridic împărtășește concluziile puse pe această chestiune de reprezentantul intimatului-pârât în susținerea cererii de sesizare.

Intimatul-reclamant prin avocat substituent având cuvântul apreciază că inclusiv o parte din argumentele prezentate de Decizia nr. 24/2022 a Î.C.C.J. clarifică aceste aspecte. Apreciază, în privința suspendării cauzei în baza OUG nr. 62/2024, că nu ar fi necesară, dar lasă la aprecierea instanței măsura suspendării.

Curtea reține cauza în pronunțare asupra cererii de sesizare.

CURTEA,

Circumstanțele cauzei

Cererea de chemare în judecată:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. xxxxxxxxxxxx la data de xxxxxxxxxxxx, reclamantul xxxxxxxxxxxx, în contradictoriu cu pârâții Inspectoratul xxxxxxxxxxxx Jandarmeriei xxxxxxxxxxxx și xxxxxxxx Specială de Intervenție a Jandarmeriei, a solicitat obligarea pârâților la plata diurnei în valută conform art. 1 al. 1 lit. a) din H.G. nr. 1086/2004 privind stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român (act nepublicat în Monitorul Oficial), sume datorate pentru perioada în care a participat la misiuni în afara țării respectiv: pentru perioada 5.04.2007-29.05.2008 misiunea UNMIK Kosovo (United Nations Mission in Kosovo), pentru perioada 21.05.2009-08.12.2009 misiunea Misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo (EULEX); obligarea pârâților la plata dobânzii legale calculate conform O.G. nr. 13/2011 de la data scadenței sumelor solicitate și până la data plății efective a acestora; repunerea în termenul de prescripție privind obligarea la plata drepturilor salariale pentru participarea la misiuni în afara țării, arătate anterior.

Hotărârea primei instanțe:

Prin sentința civilă nr. xxxxxxxxxxxx, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, a fost admisă cererea de repunere în termenul de prescripție. A fost respinsă excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei UM 0465 București, fiind respinsă ca neîntemeiată excepția prescripției.

Totodată, a fost admisă în parte acțiunea privind pe reclamantul Niculae Stelică și pe pârâții Inspectoratul xxxxxxxx Jandarmeriei Române și Brigada xxxxxxxxxxxx Intervenție a Jandarmeriei, fiind obligată pârâta UM 0465 să plătească reclamantului diurna în valută prevăzut de art. 1 alin. 1 lit. a) din HG nr. 1086/2004 pentru participarea acestuia, în perioada 05.04.2007-29.05.2008 în Misiunea Națiunile Unite în Kosovo și în perioada 21.05.2009-08.12.2009 în Misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo, la care se adaugă dobânda legală aferentă debitului principal, calculată de la data scadenței și până la data achitării integrale a debitului. De asemenea, a fost respinsă acțiunea formulată în contradictoriu cu pârâțul Inspectoratul General al Jandarmeriei Române pentru lipsa calității procesuale pasive.

Recursul formulat în cauză:

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs pârâta xxxxxxxxxxxx Specială de Intervenție a Jandarmeriei, aceasta solicitând admiterea recursului, casarea sentinței recurate, iar în rejudecare, respingerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului, recurenta-pârâta a învederat în esență următoarele:

În mod greșit a fost soluționată excepția lipsei calității procesuale pasive a intimatului-pârât Inspectoratul xxxxxxxxxxxx Jandarmeriei Române, în condițiile în care acesta și-a asumat obligația de plată a drepturilor solicitate de către intimatul-reclamant, conform art. 5 din Legea nr. 550/2004.

În mod greșit au fost soluționate atât cererea intimatului-reclamant, adresată primei instanțe, de repunere în termenul de prescripție, cât și excepția prescripției, excepție invocată

prin întâmpinările formulate în dosarul de fond de către părâți, având în vedere că necunoașterea legii nu constituie motiv temeinic de repunere în termenul de prescripție, iar intimatul-reclamant a avut posibilitatea de a cunoaște conținutul prevederilor HG nr.1086/2004.

Pe fondul cauzei, a arătat că în mod greșit prima instanță a admis acțiunea formulată în contradictoriu cu recurenta-pârâtă în condițiile în care pentru prima misiune, în perioada 2007-2008, în care intimatul-reclamant s-a aflat (UNMIK Kosovo), diurna acordată și plătită de Statul român a fost în cuantum de 35 USD/zi, iar în anul 2009, în care intimatul-reclamant s-a aflat în misiunea EULEX Kosovo, diurna acordată și plătită de către partenerul extern EULEX era în cuantum de 105 euro/zi.

Din această perspectivă, apreciază că prima instanță, deși reține că diurna în valută nu include cheltuieli cu hrana, concluzionând că „suma plătită de EULEX este o indemnizație distinctă de diurna în valută”, respectiv că „suma plătită de EULEX este o indemnizație distinctă de diurna în valută reglementată de HG nr.1086/2004”, totuși nu menționează nicio dovadă în acest sens, în condițiile în care părâții nu au susținut, referitor la misiunea EULEX, că această diurnă în valută s-ar confunda cu o alocație valorică de hrană, iar sumele achitate cu titlu de „per diem-în latină, daily allowance-în engleză sau diurna, în limba română” este o sumă specifică de bani pe care o organizație o achită unui angajat pe zi, pentru a acoperi cheltuielile de viață atunci când călătorește pentru muncă-definiție dată de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE).

Apărările formulate în cauză

Intimatul-pârât xxxxxxxxxxxxxxx Jandarmeriei Române a formulat întâmpinare, arătând, în esență, următoarele:

Referitor la excepția lipsei calității procesuale pasive, excepție admisă prin sentința recurată, menționează intimatul-pârât că în mod corect prima instanță a constatat că acesta nu ar justifica legitimare procesuală pasivă având în vedere că, pe perioada misiunilor internaționale care constituie obiectul prezentului litigiu, intimatul-reclamant a avut raporturi de serviciu cu recurenta-pârâtă, conform art. 47 și art. 1 din Codul muncii.

De asemenea, referitor la soluția asupra cererii intimatului-reclamant de repunere în termenul de prescripție și, totodată, asupra excepției prescripției, arată că în mod greșit au fost soluționate în condițiile în care intimatul-reclamant a avut posibilitatea de a cunoaște conținutul dispozițiilor HG nr.1086/2004.

Pe fondul cauzei, intimatul-pârât a învederat, referitor la misiunea din Kosovo EULEX, că, pentru aceste misiuni, personalul participant poate beneficia de dreptul de a încasa trei indemnizații, respectiv-diurna zilnică, indemnizația pentru condiții dificile de muncă și indemnizația de risc, conform Ghidului de diurne pentru personalul secundat care participă la misiuni civile de management al crizelor sub egida Uniunii Europene, emis de Consiliul Europei la data de 10.03.2009 sub nr.7291/09.

De asemenea, a mai arătat intimatul-pârât și faptul că, potrivit Deciziei Consiliului Europei nr.7291/19, *daily allowance* (diurna zilnică, *per diem*) era și este menită să acopere costurile personalului participant la misiunile UE, reflectate în cazare, hrană, cheltuieli de transport și diverse, respectiv că există o interpretare judiciară eronată, a dispozițiilor art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004, la care și prima instanță face referire în cuprinsul hotărârii recurate, în sensul că ar reieși o intenție a legiuitorului de a reglementa în mod distinct situațiile în care există încheiate acorduri/înțelegeri tehnice cu privire la aceste drepturi legale și implicit ar fi exclusă regula de la art. 2 alin. 3 din HG nr.1086/2004 în cazul situațiilor reglementate de art. 1 alin. 1 și art. 3 din HG nr.1086/2004.

Intimatul-reclamant a formulat note scrise, combătând susținerile recurente-pârâte.

În esență, referitor la excepția prescripției, arată că nu i se poate imputa necunoașterea existenței și a conținutului prevederilor HG nr.1086/2004, act normativ clasificat, iar referitor la fondul cauzei, că în mod corect a constatat prima instanță că sumele solicitate în prezenta

cauză nu au fost achitate de către recurenta-pârâtă, având o natură juridică distinctă de sumele achitate de organizațiile internaționale, neputându-se reține o *dublă plată*, pe de o parte, cu titlu de MSA/Per diem-drept primit, iar, pe de altă parte, cu titlu de diurnă în valută în temeiul prevederilor art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004.

Totodată, a mai susținut intimatul-reclamant că nu sunt echivalente noțiunile de „diurnă în valută”, drept prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004, respectiv de „Hardship allowance-indemnizație de risc care avea drept scop compensarea cheltuielilor suplimentare de sănătate necesare pentru prevenirea unor boli specifice(malarie), cheltuieli suplimentare rezultate din condițiile climatice (de ex. instalarea aerului condiționat etc.), cheltuieli suplimentare pentru aprovizionarea cu bunuri importante care nu sunt disponibile în țara de destinație, cheltuieli suplimentare pentru securitatea personală-înființarea unui sistem de securitate pentru cazarea personală)” sau de „Risc allowance-indemnizație de risc care avea drept scop compensarea riscului rezultat din participarea la o anumită misiune civilă de gestionare a crizelor UE datorită faptului că misiunea specială face obiectul unei amenințări specifice sau că zona de desfășurare se află într-o zonă de conflict.”, subliniind faptul că aceste două din urmă indemnizații nu au fost plătite de organizațiile internaționale către intimatul-reclamant.

Alte aspecte procesuale:

Prin încheierea de ședință din data de 06.10.2022 cauza a fost suspendată până la data soluționării sesizării înregistrate sub nr. 1847/1/2022 pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, ulterior cauza fiind repusă pe rol ca urmare a publicării Deciziei nr.2414.11.2022 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77/30.01.2023.

Prin cererea intitulată „Concluzii scrise”, formulată la data de 01.03.2024 de intimatul-pârât Inspectoratul General al Jandarmeriei Române, acesta a solicitat, în temeiul dispozițiilor art. 519 C.proc.civ., sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, cu dezlegarea următoarei chestiuni de drept: “Aplicarea art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004 în raport de dispozițiile art. 1 alin. 3 și alin. 4 din HG nr.1086/2004, avându-se în vedere și modificările legislative survenite în timp conform HG nr.S-639/18.06.2008, respectiv dacă diurna reglementată de dispozițiile art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004 are ca și corespondent, pentru misiunea Kosovo EULEX, diurna de risk sau risk allowance sau aceasta se suprapune cu dreptul prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. 3 și alin. 4 din HG nr. 1086/2004”.

În acest context, dată fiind și intrarea în vigoare a prevederilor OUG nr.62/2024, Curtea a pus în discuție admisibilitatea acestei cereri de sesizare, analizată și din această perspectivă, având în vedere domeniul de aplicare a acestui act normativ, pe de o parte, iar, pe de altă parte, obiectul prezentei cauze.

În esență, intimatul-pârât a arătat, în motivare, că pentru dezlegarea prezentului litigiu, este necesar a se stabili dacă drepturile definite prin sintagma „risk allowance” echivalează cu diurna de risc care nu a fost achitată în Kosovo EULEX, întrucât această misiune nu era o misiune cu grad de risc ridicat sau critic care să impună acordarea acestui drept, urmând a se analiza dacă diurna de risc este reglementată distinct de diurna de bază care constituie obiectul litigiului.

Din această perspectivă, subliniază intimatul-pârât că, prin Acordul tehnic între Ministerul Internelor și Reformei Administrative din România și Misiunea UE pentru Stat de Drept în Kosovo - EULEX asupra modalităților privind cazarea și sprijinul acordat personalului din cadrul unității integrate de poliție dislocate în Kosovo, semnat la Priștina pe data de 1 decembrie 2008, au fost reglementate atât diurna de risc sau indemnizația de risc cu titlu de risk allowance în limba engleză, cât și diurna căreia îi corespunde, în limba engleză, „daily allowance”, aceasta din urmă neputându-se confunda, nici sub aspectul terminologiei folosite,

dar nici asupra scopului, cu diurna de risc sau indemnizația de risc cu titlu de risk allowance în limba engleză, acest din urmă drept fiind reglementat, în opinia intimatului-pârât, de dispozițiile art. 1 alin. 2 și alin. 3 din HG nr.1086/2004, forma de bază și aceea cu modificările ulterioare, în condițiile în care obiectul prezentului litigiu ar viza strict aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004, care, în aceeași accepțiune a intimatului-pârât, ar reglementa „diurna de bază”.

A mai susținut intimatul-pârât că însuși legiuitorul, conform dispozițiilor art. 1 alin.2-3 din H.G. nr.1086/2004, face referire la faptul că această *diurnă de risc* reprezintă o *majorare a diurnei de bază*, în raport de riscul misiunii, fiind în acord și cu reglementările de drept internațional emise la nivelul U.E., cu referire la Ghidul U.E. nr.7291/10.03.2009, arătând că nu poate fi reținută incidența Deciziei nr.24/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, față de această misiune Kosovo EULEX la care au participat militarii jandarmi, în condițiile în care definiția dată de această din urmă decizie termenului de diurnă legală de bază reglementată de art.1 alin.1 nu distinge între cele două drepturi legale, respectiv nu se diferențiază între *diurna de bază* și *diurna de risc*, aceasta din urmă fiind reglementată, așa cum a arătat, de dispozițiile art.1 alin.2-3 din H.G. nr.1086/2004.

Ținând cont de faptul că în recurs, intimatul reclamant invocă în faza procesuală a recursului o adeverință de la U.E. prin care arată că nu a fost achitată diurna de risc pe care o asimilează cu diurna de bază reglementată de art.1 alin.1 din H.G. nr.1086/2004, apelând și la definiția dată prin Decizia nr.24/2022, apreciază intimatul-pârât că se face o confuzie evidentă, având în vedere că diurna de risc sau risk allowance corespunde dreptului reglementat de art.1 alin.2-3 din H.G. nr.1086/2004, situație care impune lămurirea chestiunii de drept.

Astfel, opinează intimatul-pârât că această definire a diurnei că fiind „...compensarea inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații”, nu ar trebui să creeze o dificultăți de aplicare a legii, în măsura în care s-ar cunoaște de către toate instanțele sensul prevederilor H.G. nr.1086/2004, cu modificările și completările ulterioare, subliniind acest aspect deoarece au intervenit modificări chiar în acest sens, conform prevederilor H.G nr. S-639 din 18.06.2008.

Prin urmare, subliniază că tocmai această modalitate de definire a diurnei conform Deciziei nr.24/2022 impune lămurirea modului de interpretare și aplicare a prevederilor din H.G.nr. 1086/2004, cu modificările și completările incidente, în raport de perioada misiunii, în contextul în care instanța va aprecia că, în continuare, persistă dificultatea de interpretare și aplicare a Deciziei nr.24/2022 în cauzele care vizează diurna legală aferentă misiunii Kosovo EULEX, sens în care s-ar aprecia că *aceasta corespunde cu diurna de risc sau risk allowance*.

Poziția procesuală a intimatului-reclamant referitoare la admisibilitatea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept:

Acesta arată că, prin Decizia nr.24/2022, Înalta Curte de Casație și Justiție-Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a dezlegat această chestiune, referitoare la natura și scopul diurnei simple prevăzute de dispozițiile art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004, în condițiile în care, în prezenta cauză, a solicitat acordarea *diurnei „simple”*, prevăzută de dispozițiile art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004, neputându-se invoca riscul acordării „diurnei duble”.

A mai arătat intimatul-reclamant că, pentru misiunea în cauză la care acesta a participat în perioada 21.05.2009-08.12.2009, nu ar fi beneficiat decât de „daily allowance”, iar nu de *hardship allowance* sau de *risk allowance*, astfel cum acestea sunt descrise prin Acordul încheiat pentru desfășurarea acestei misiuni, respectiv că sintagma „per diem/daily allowance” a fost lămurită de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului

în interesul legii, prin Decizia nr.24/2022, acesta fiind asimilată termenului de „*indemnizație de subzistență*”.

Analiza Curții asupra admisibilității cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept:

Potrivit dispozițiilor art. 1 alin. 1 - alin. 3 din OUG nr.62/2024 „ (1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.”

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 1 din același act normativ „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”, iar potrivit dispozițiilor art. 3 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 „ *Dispozițiile art. 1 și 2 se aplică și proceselor în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*”

Referitor la verificarea condițiilor de admisibilitate prevăzute de lege pentru efectuarea unei astfel de trimiteri în vederea dezlegării unei chestiuni drept, Curtea apreciază că acestea sunt îndeplinite în mod cumulativ.

Astfel, se constată că, prin cererea de chemare în judecată, intimatul-reclamant a solicitat în contradictoriu cu recurentul-pârât și, respectiv, intimatul-pârât, obligarea acestora la plata diurnei în valută, conform dispozițiilor art. 1 al. 1 lit. a) din H.G. nr. 1086/2004 privind stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, sume datorate pentru perioada în care reclamantul, *funcționar public cu statut special-jandarm*, a participat la misiuni în afara țării respectiv: pentru perioada 5.04.2007-29.05.2008 misiunea UNMIK Kosovo (United Nations Mission in Kosovo), precum și pentru perioada 21.05.2009-08.12.2009- misiunea Misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo (EULEX), obligarea pârâților la plata dobânzii legale calculate conform O.G. nr. 13/2011 de la data scadenței sumelor solicitate și până la data plății efective a acestora, repunerea în termenul de prescripție privind obligarea la plata drepturilor salariale pentru participarea la misiuni în afara țării, arătate anterior.

Prezenta cauză se află în faza procesuală a recursului exercitat de către pârâta xxxxxxxxxxxxxx Specială de Intervenție xxxxxxxxxxxxxx a Jandarmeriei Române (Unitatea Militară 0465 București) împotriva sentinței civile nr. xxxxxxxxxxxxxx pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, recurs înregistrat pe rolul Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Totodată, având în vedere obiectul și motivele pe care se sprijină cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, Curtea apreciază că este îndeplinită și condiția potrivit căreia de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, luând în considerare că prima instanță a reținut, în esență, că sunt aplicabile prevederile art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004, respectiv că recurenta-pârâtă

datorează intimatului-reclamant contravaloarea diurnei în valută, inclusiv pentru perioada 21.05.2009-08.12.2009- misiunea Misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo (EULEX), respectiv că *suma plătită de EULEX în temeiul Acordului tehnic încheiat între Ministerul Internelor și Reformei Administrative din România și Misiunea UE pentru Stat de Drept în Kosovo - EULEX asupra modalităților privind cazarea și sprijinul acordat personalului din cadrul unității integrate de poliție dislocate în Kosovo, semnat la Priștina pe data de 1 decembrie 2008 nu se confundă cu drepturile prevăzute de dispozițiile art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004.*

În același timp, Curtea apreciază că sunt îndeplinite și celelalte condiții prevăzute de dispozițiile art. 519 alin. 1 C.proc.civ. (aplicabile în temeiul dispozițiilor art.4 din OUG nr.62/2024), respectiv condiția noutății și a dificultății dezlegării acestei chestiuni de drept, precum și a aceleia conform căreia asupra acestei probleme de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu constituie obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Astfel, prin Decizia nr. 24/14.11.2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, s-a statuat în sensul că *„În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană, cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României, scopul diurnei este compensarea inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații.”.*

Printre considerentele care au întemeiat această dezlegare având caracter obligatoriu, Înalta Curte de Casație și Justiție, a reținut, în esență, următoarele:

„91. Potrivit art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, diurna este o sumă fixă, stabilită diferențiat pentru ofițeri și alte categorii de personal și în funcție de tipul misiunilor, astfel cum erau reglementate de art. 2 din Legea nr. 42/2004. Pentru misiunile prevăzute la art. 2 lit. b) și c) din Legea nr. 42/2004, în sprijinul păcii și de asistență umanitară, diurna are un anumit cuantum; pentru ofițeri cuantumul inițial stabilit a fost de 40 de dolari SUA/zi/persoană, iar pentru alte categorii de personal 35 de dolari SUA/zi/persoană [alin. (1)]. Poate fi majorată, în raport cu gradul de risc al misiunilor existente în zona de desfășurare a operațiilor, cu până la 100%, [alin. (2)], în timp ce pentru misiunile prevăzute la art. 2 lit. a) și d) din hotărârea Guvernului, de apărare și tip coalitție, *diurna este majorată cu 100%* [alin. (3)].

92. În absența unei norme privind conținutul diurnei, astfel cum emitentul actului normativ a procedat în cazul diurnei din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995, a unei norme de trimitere la o altă normă, precum în cazul cheltuielilor de cazare și hrană, faptul că, exceptând diferențierea între ofițeri și alte categorii de personal, specifică structurilor din care face parte personalul căruia i se adresează actul normativ, elementele care determină modificarea cuantumului diurnei sunt tipul misiunilor și gradul de risc în zona de desfășurare a operațiilor, conduce la concluzia că aceasta are un scop fundamental diferit de cel al drepturilor care vizează acoperirea cheltuielilor de cazare, de hrană și a celor diverse determinate de misiune, reprezentând o compensație acordată în considerarea riscului la care este supus personalul care participă la misiuni în afara teritoriului statului român, în zonele de operații.

93. Din modalitatea de reglementare a diurnei, prin art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, emisă în temeiul dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 42/2004, în vigoare și ulterior abrogării acesteia, prin Legea nr. 121/2011, act normativ abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 46/2020, coroborat cu celelalte dispoziții ale actului normativ, rezultă că scopul diurnei este compensarea inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații.”

Potrivit dispozițiilor art. 1 alin. 1, alin. 3 și alin. 4 din HG nr. 1086/2004 pentru stabilirea drepturilor de diurnă, cazare, hrană, facilitarea legăturii cu familia, recreere și transport ale personalului militar și civil participant la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, în forma anterioară modificării acestora prin dispozițiile HG nr. S-639/18.06.2008, :

„Art. 1. (1) Personalul participant la misiunile și operațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de *diurnă în valută* în cuantum de 45 de euro/zi/persoană, care nu include cheltuieli de hrană, calculată de la data părăsirii teritoriului național și până la data intrării în țară după executarea misiunii sau operației.

(3) *Personalul care execută misiuni în sprijinul forțelor armate dislocate în zona de operații beneficiază, pe timpul cât își desfășoară activitatea în aceste zone, de aceleași drepturi de diurnă în valută ca și personalul prevăzut la alin. (1).*

(4) *În raport cu gradul de risc existent în zona de desfășurare a misiunilor sau operațiilor sau în raport cu atribuțiile funcționale prevăzute în fișa postului, ministrul apărării naționale poate aproba majorarea cu până la 100% a valorii diurnei de care beneficiază personalul prevăzut la alin. (1) - (3).”, iar ulterior modificărilor intervenite ca urmare a HG S-639/18.06.2008 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1005 din 18 octombrie 2022, formă disponibilă pe site-ul „<https://legislatie.just.ro>”) prevederile art. 1 alin. 1, alin. 3 și alin. 4 din HG nr.1086/2004 au primit următorul conținut :*

„Alineatele (1), (3) și (4) ale articolului 1 se modifică și vor avea următorul cuprins:

(1) *Personalul participant la misiunile prevăzute la art. 2 lit. a)-d) din Legea nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, în zonele de operații, beneficiază de diurnă în valută, care nu include cheltuieli de hrană, calculată în baza ordinului de numire sau de detașare în funcție, de la data părăsirii teritoriului național și până la data intrării în țară după executarea misiunii, astfel:*

a) ofițerii - 45 de euro/zi/persoană;

b) alte categorii de personal - 35 de euro/zi/persoană.

.....

(3) *Personalul prevăzut la alin. (1), care nu poate fi tratat în unități sanitare din teatrul de operații, inclusiv însoțitorii acestuia, beneficiază, pe perioada evacuării și tratamentului în spitale din străinătate, de drepturile de diurnă stabilite pentru misiune.*

(4) *Personalul care execută controale, recunoașteri sau alte misiuni cu caracter temporar în zonele de operații, în funcție de tipul misiunii, beneficiază, pe timpul cât își desfășoară activitatea în aceste zone, de aceleași drepturi de diurnă ca și personalul prevăzut la alin. (1) și (2). Demnitarii beneficiază de aceleași drepturi de diurnă ca și ofițerii.”*

Raportat la conținutul acestor dispoziții normative, astfel cum acestea rezultă din conținutul celor două hotărâri ale Guvernului, Curtea constată că, în cuprinsul alineatului 1 al art. 1 al HG nr.1086/2004, în forma în vigoare pentru perioada în care intimatul-reclamant din prezenta cauză a participat la Misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo (EULEX) - 21.05.2009-08.12.2009 -, se face o distincție între personalul *participant la misiunile prevăzute la art. 2 lit. a)-d) din Legea nr. 42/2004* privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, în zonele de operații, pe de o parte, iar, pe de altă parte, *personalul care execută controale, recunoașteri sau alte misiuni cu caracter temporar în zonele de operații, în funcție de tipul misiunii.*

O astfel de distincție ar putea conduce la concluzia potrivit căreia, în prima situație, personalul vizat de alineatul 1 al art. 1 din HG nr.1086/2004, în forma aplicabilă litigiului, ar beneficia de o diurnă în valută, a cărei semnificație a fost stabilită prin Decizia nr.22/2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, în sensul că scopul diurnei este compensarea inconvenientelor rezultate din riscurile la care este

supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații, iar elementele care determină modificarea cuantumului diurnei sunt *tipul misiunilor și gradul de risc în zona de desfășurare a operațiilor*.

În prezenta cauză, Curtea observă, în esență, că intimatul-reclamant a susținut că ar fi beneficiat, în temeiul acordului menționat, în perioada misiunii Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo (EULEX) - 21.05.2009-08.12.2009 de „per diem/daily allowance”, respectiv că, pentru misiunea în cauză la care acesta a participat în perioada 21.05.2009-08.12.2009, nu ar fi beneficiat decât de „daily allowance”, iar nu și de *hardship allowance* sau de *risk allowance*, astfel cum acestea sunt descrise prin Acordul încheiat pentru desfășurarea acestei misiuni, respectiv că sintagma „per diem/daily allowance” a fost lămurită de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr.24/2022, acesta din urmă fiind asimilată termenului de „*indemnizație de subzistență*”.

Prin urmare, din analiza coroborată a susținerilor contrare ale părților din prezenta cauză, referitor la problema de drept care constituie obiect al cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, CDCD, Curtea constată că nu rezultă dacă, prin Decizia nr.24/20022, a fost lămurită și problema de drept potrivit căreia diurna prevăzută de dispozițiile art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004, în forma aplicabilă litigiului pentru perioada în discuție în prezenta cerere de sesizare, ar fi fost datorată în considerarea drepturilor stabilite cu titlu de „per diem/daily allowance”, respectiv dacă aceasta poate fi acordată pentru inconveniente generate de orice risc [determinat de faptul deplasării personalului și prezenței acestuia în zona de misiune situată în afara teritoriului României, în sensul că reprezintă o sumă specifică de bani pe care o organizație/instituție o achită unui angajat pe zi, pentru a acoperi cheltuielile de viață (*altele decât cheltuielile de transport, hrană, cazare, asigurări de viață/bunuri*) atunci când călătorește pentru muncă în afara teritoriului național] sau exclusiv în situațiile în care inconveniente au fost determinate de un nivel de risc ridicat/cel mai ridicat constând în *compensarea riscului rezultat din participarea la o anumită misiune civilă de gestionare a crizelor UE datorită faptului că misiunea specială face obiectul unei amenințări specifice sau că zona de desfășurare se află într-o zonă de conflict, compensarea cheltuielilor suplimentare de sănătate necesare pentru prevenirea unor boli specifice (malaria), cheltuieli suplimentare rezultate din condițiile climatice (instalarea aerului condiționat etc.), cheltuieli suplimentare pentru aprovizionarea cu bunuri importante care nu sunt disponibile în țara de destinație, cheltuieli suplimentare pentru securitatea personală- de ex. înființarea unui sistem de securitate pentru cazarea personală), în funcție de specificul fiecărei misiuni*.

Astfel, prin Decizia nr.24/2002, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, a reținut următoarele:

„Deși prin sesizare este pus în discuție scopul drepturilor prevăzute de art. 1 alin. (1) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, pentru a se stabili dacă este similar scopului celor stabilite de organizațiile internaționale, denumite DSA, MSA, BLA, sau este diferit, problema de drept, în sensul art. 514 din Codul de procedură civilă, privește interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art.3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 *referitoare la scopul acordării acestor drepturi personalului participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații, și nu a prevederilor din documentele europene sau internaționale în care se regăsesc drepturile indicate de autorul sesizării, în acest sens urmând a fi examinat recursul în interesul legii*.

50. Din perspectiva actelor/documentelor/acordurilor/înțelegerilor europene sau internaționale, în baza cărora se desfășoară misiunile și operațiile în afara teritoriului statului român, în cadrul recursului în interesul legii, al cărui scop este acela de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, nu este posibilă o examinare exhaustivă a tuturor drepturilor prevăzute pentru a fi acordate personalului participant. Revine

instanțelor de judecată, în situațiile de fapt particulare din fiecare litigiu, să stabilească eventuala corespondență dintre aceste drepturi și cele din legislația națională, în raport cu conținutul acestora și scopul pentru care au fost prevăzute.

51. Este de observat și faptul că, în cadrul mecanismului de unificare a practicii judiciare, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost sesizată pentru interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, însă numai din perspectiva acordării acestor drepturi bănești necondiționate de plata acelorași drepturi de către organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunea, chiar și sub o altă denumire și într-un alt cuantum, dar în același scop, perspectivă care se regăsește în prima problemă din prezenta sesizare.

52. Sesizarea a fost respinsă ca inadmisibilă prin *Decizia nr. 38 din 7 iunie 2021*, apreciindu-se de către Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în aplicarea dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, că, în modalitatea de formulare, de o manieră ipotetică, întrebarea nu prezintă un grad ridicat de dificultate. S-a constatat, însă, din hotărârile judecătorești comunicate de instanțe, existența unei practici neunitare rezultate din interpretarea diferită a naturii drepturilor bănești încasate de la instituția europeană sau internațională și a drepturilor reglementate de art. 1 alin. (1) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, din faptul că drepturile acordate de instituția europeană sau internațională nu se confundă cu cele datorate de statul român cu titlu de diurnă în valută și costuri pentru facilitarea legăturii cu familia.”

Din perspectiva succesiunii dezlegărilor general obligatorii oferite prin Deciziile amintite, Curtea constată că nu rezultă dacă acestea acoperă și problema de drept potrivit căreia diurna în valută, prevăzută de art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004, se suprapune cu dreptul prevăzut de art. 1 alin. 3 și alin. 4 din HG nr.1086/2006, în raport de tipul misiunilor și gradul de risc în zona de desfășurare a operațiilor, astfel cum aceste criterii au fost instituite prin aceste dispoziții normative, dar și în raport de scopul pentru care organizația internațională a recunoscut personalului în cauză, pe durata misiunilor la care acesta a participat, dreptul de a beneficia de tipuri de diurne în valută, în funcție de tipul și gravitatea/intensitatea riscului la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații.

În legătură cu această nouă împrejurare de fapt și de drept, Curtea apreciază că se impune dezlegarea acestei probleme de drept, având în vedere că, în funcție de dezlegările general obligatorii și succesiv oferite prin intermediul mecanismelor de unificare a jurisprudenței, există posibilitatea ca dispozițiile normative vizate de sesizare să primească dezlegări diferite în practică, în funcție de tipul și de intensitatea riscului la care ar fi fost supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații.

Din această nouă perspectivă, Curtea apreciază că, ulterior publicării în Monitorul Oficial al României a Deciziei nr.24/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, părțile au înțeles să își extindă/diversifice susținerile prin raportare la modul de înțelegere a limitelor în care pot fi analizate condițiile de acordare a dreptului constând în diurna în valută, prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004, prin raportare la suma care reprezintă echivalentul „*compensării inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații*”, în funcție de tipul și, mai ales, de intensitatea riscului la care ar fi fost supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații, chestiune de drept a cărei dezlegare nu a fost supusă analizei Înaltei Curți de Casație și Justiție pe calea mecanismelor legale de unificare a practicii judiciare.

Astfel, se poate adopta fie o interpretare strictă, prin raportare la cel mai ridicat nivel de risc existent în zonele de operații, sau, dimpotrivă, o interpretare care permite analiza cauzei

prin raportare la ipotezele în care aceste sume ar fi fost încasate pentru cel mai scăzut/orice nivel al riscului existent în zonele de operații care ar fi fost în măsură să genereze astfel de inconveniente.

De asemenea, Curtea apreciază că dificultatea rezultă din absența stabilirii unor criterii menite să stabilească coordonatele în care urmează a fi efectuată analiza referitoare la potențialul de risc generat de participarea (deplasare și prezență) acestui personal la astfel de misiuni în zone de conflict, în raport de scopul sumelor achitate fie de organizațiile internaționale, fie autoritățile naționale, dat fiind specificul clauzelor acordurilor semnate în acest scop care definesc condițiile în care puteau fi acordate aceste sume, criterii a căror analiză nu se desprinde din cuprinsul deciziilor general obligatorii menționate anterior.

Referitor la sesizarea adresată, în raport de scopul și limitele obligativității exprimării opiniei referitor la fondul sesizării, Curtea apreciază că se impune a fi luată în considerare nu numai o analiză formală a acestor dispoziții normative, prin urmare nu numai prin adoptarea unei interpretări gramaticale, ci a uneia cu caracter sistematic, prin raportare la conținutul acestor norme și scopul sumelor de care a beneficiat, potrivit acestor dispoziții normative, această categorie de personal pe durata misiunilor, iar, în măsura în care anumite sume ar fi fost achitate, indiferent de denumirea generală a acestor plăți (diurnă și/sau indemnizație), fără a se specifica scopul exact al acestor plăți sau trimiterea la dispozițiile art.1 alin. 1 din HG nr.1086/2004, acestea să nu fie considerate ca fiind acordate în considerarea situației de risc generat de participarea efectivă la anumite misiuni în această perioadă, participare care ar fi implicat riscuri suplimentare acelor generate exclusiv de prezența și/sau deplasarea personalului către zona de conflict, situată în afara teritoriului României.

Având în vedere prevederile art. 519 alin. 1 C.proc.civ. coroborate cu dispozițiile OUG nr.62/2004, sus-citate, Curtea constată că se impune a fi admisă cererea formulată de către intimatul-pârât Inspectoratul General al Jandarmeriei Române, având ca obiect sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție- Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

În temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, va fi sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție- Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în vederea dezlegării chestiunii de drept:

“Aplicarea art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004 în raport de dispozițiile art. 1 alin. 3 și alin. 4 din HG nr.1086/2004, avându-se în vedere și modificările legislative survenite în timp conform HG nr.S-639/18.06.2008, respectiv dacă diurna reglementată de dispozițiile art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004 are ca și corespondent, pentru misiunea Kosova Eulex, diurna de risk sau risk allowance sau aceasta se suprapune cu dreptul prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. 3 și alin. 4 din HG nr. 1086/2004”.

În temeiul dispozițiilor art. 520 alin. 2 C.proc.civ. va fi suspendată judecata cauzei vizând soluționarea cererii de recurs până la soluționarea sesizării.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite cererea formulată intimatul-pârât xxxxxxxxxxxx General al Jandarmeriei xxxxxxxxxxxx de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

În temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în vederea dezlegării chestiunii de drept: “Aplicarea art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004 în raport de dispozițiile art. 1 alin. 3 și alin. 4 din HG nr.1086/2004, avându-se în vedere și modificările legislative survenite în timp conform HG nr.S-639/18.06.2008, respectiv dacă diurna reglementată de dispozițiile

art. 1 alin. 1 din HG nr.1086/2004 are ca și corespondent, pentru misiunea Kosova Eulex, diurna de risk sau risk allowance sau aceasta se suprapune cu dreptul prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. 3 și alin. 4 din HG nr. 1086/2004”.

Suspendă judecata cauzei vizând soluționarea cererii de recurs formulată de recurenta-pârâtă **XXXXXXXX SPECIALĂ DE INTERVENȚIE XXXXXXXXXXXXX A JANDARMERIEI ROMÂNE (UNITATEA MILITARĂ XXXXXXXXXXXXX BUCUREȘTI)**, cu sediul în sector **XXXXXXXXXXXX**, împotriva Sentinței civile nr. **XXXXXXXXXXXX** pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. **XXXXXXXXXXXX**, în contradictoriu cu intimatul-reclamant **XXXXXXXXXXXX** cu domiciliul ales la cabinet avocat **XXXXXXXXXXXX** și intimatul-pârât **XXXXXXXXXXXX GENERAL AL JANDARMERIEI XXXXXXXXXXXX**, cu sediul în **XXXXXXXXXXXX**, având ca obiect „litigiu privind funcționarii publici”, până la soluționarea sesizării.

Cu recurs pe durata suspendării.

Recursul se depune la Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dispune comunicarea încheierii de sesizare către celelalte instanțe judecătorești competente să soluționeze în prima instanță sau în calea de atac procese de aceeași natură, conform dispozițiilor art. 2 alin. 2 din OUG nr.62/2024.

Pronunțată azi 03.10.2024 prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Judecător
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Judecător
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Grefier
XXXXXXXXXXXX